

श्रीः

श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्त महा देसिकाय नमः

Please install **Sanskrit New font** to view this file in sanskrit script.

भूस्तुतिः

श्रीमान् वेङ्कट नाथार्यः कवितार्किक केसरी ।
वेदान्ताचार्य वर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥

सङ्कल्प कल्प लतिकाम् अवधीं क्षमायाः
स्वेच्छा वराह महिषीं सुलभानुकम्पाम्
विश्वस्य मातरम् अकिञ्चन कामधेनुम्
विश्वंभराम् अशारणः शरणं प्रपद्ये ॥१

त्वम् व्याहृतिः प्रथमतः प्रणवः प्रियस्ते
संवेदयत्यखिल मन्त्र गणस्तमेव ।
इत्थं प्रतीत विभवाम् इतरेष्विदानीं
स्तोतुं यथावदवने क इवाहृति त्वाम् ॥२

नित्यं हिताहित विपर्यय बद्ध भावे
त्वद्विक्षणैक विनिवर्तय बहु व्यपाये ।
मुग्धाक्षररखिल धारिणि मोदमाना
मातः स्तनन्धय धियं मयि वत्येथाः ॥३

सङ्कल्प किंकर चराचर चक्रवालं
सर्वाति शायिनं अनन्त शयस्य पुंसः ।
भूमानम् आत्म विभवैः पुनरुक्तयन्ती
वाचाम् अभूमिर् अपि भूमिर् असि त्वमेका ॥४

वेघस्तृणावधि विहार परिच्छदम् ते
 विश्वं चराचरतया व्यतिभिद्य मानम् ।
 अम्ब त्वदाश्रित तया परिपोषयन्ती
 विश्वंभरस्य दयिताऽसि तदेक नामा ॥५

सर्व सहेत्यवनिरित्य चलेति मातः
 विश्वंभरेति विपुलेति वसुन्धरेति ।
 अन्यानि चान्य विमुखान्य भिधान वृत्या
 नामान्यमूनि कथयन्ति तवानु भावम् ॥६

तापान् क्षिपन् प्रसविता सुमनो गणानां
 प्रच्छाय शीतल तलः प्रदिशन् फलानि ।
 त्वत्सङ्गमात् भवति माधवि लब्धपोषः
 शाखा शतैर् अधिगतो हरि चन्दनोऽसौ ॥७

स्मरेण वर्धित रसस्य मुखेन्दुना ते
 निस्पन्दतां विजहतो निजया प्रकृत्या ।
 विश्रान्ति भूमिरसि तत्व तरङ्गं पङ्कः
 वेलेव विष्णु जलधेः अपृथग्भवन्ती८

स्वाभाविके वसुमति श्रुतिभिर् विभाव्ये
 पत्युर् महिम्नि भवतीं प्रतिपन्न वासाम् ।
 शङ्के विमान वहन प्रतिमा समानाः
 स्तम्बेरम् प्रभृतयोऽपि वहन्ति सत्वाः ॥९

संभावयन् मधुरिषुः प्रणयानुरोधात्
 वक्षः स्थलेन वरुणालय राज कन्याम् ।
 विश्वंभरे बहुमुख प्रतिपन्न भोगः
 शेषात्मना तु भवतीं शिरसा दधाति ॥१०

क्रीडा वराह दयिते कृतिनः क्षितीन्द्राः
 सङ्कन्दस् तदितरेऽपि दिशामधीशाः ।

आमोदयन्ति भुवनानि अलिक आश्रितानाम्
अम्ब त्वदङ्गिंग्र रजसां परिणामं भेदैः ॥११

भूतेषु यत् त्वदभिमानं विशेषं पात्रं
पोषं तदेव भजतीति विभावयन्तः ।
भूतं प्रभूतगुणं पञ्चकम् आद्यमेव
प्रायो निर्दर्शनतया प्रतिपादयन्ति ॥१२

कान्तस्तवैषं करुणा जलधिः प्रजानाम्
अज्ञातिलङ्घनं वशादु पजात रोषः ।
अहाय विश्वं जननि क्षमया भवत्या
सर्वावगाहनं सहाम् उपयात्य वस्थाम् ॥१३

आश्वासनाय जगतां पुरुषे परस्मिन्
आपन्नं रक्षणं दशाम् अभिनेतु कामे ।
अन्तर्हितैर गुणादबला स्वभावात्
औदन्वते पयसि मज्जनम् अभ्यनैषीः ॥१४

पूर्वं वराहं वपुषा पुरुषोत्तमेन
प्रीतेन भोगि सदने समुदीक्षितायाः ।
पादाहताः प्रलय वारिध्यस्तवासन्
उद्वाह मङ्गलं विघ्रे उचिता मृदङ्गाः ॥१५

व्योमाति लङ्घनि विभोः प्रलयाम्बुराशौ
वेशन्त लेश इव मातुम् अशक्य मूर्तेः ।
सद्यः समुद्रं वसने सरसैर् अकार्षीः
आनन्दं सागरं अपाङ्गं पातैः ॥१६

दम्ष्ट्रं विदारित महासुरं शोणिताङ्गैः
अङ्गैः प्रयस्तव दधे परिम्भं लीलाम् ।
सा ते पयोधि जलं केलि समुथितायाः
सैरन्ध्रिकेव विदधे नवम् अङ्गरागम् ॥१७

अन्योन्य संवलन जृमित तूर्य घोषैः ।
संवर्त सिन्धु सलिलैर् विहिताभिषेका ।
एकात पत्र्यसि विश्वमिदं गुणैः स्वैः
अध्यास्य भर्तुर् अधिकोन्नतम् अंस पीठम् ॥१८

भर्तुस्तमाल रुचिरे भुज मध्य भागे
पर्याय मौक्किकवती पृष्ठैः पयोदेः ।
तापानुबन्ध शमनी जगतां त्र्याणां
तारापथे स्फुरसि तारकिता निशेव ॥१९

आसक्त वासव शरासन पल्लैवैस्त्वां
संवृद्धये शुभ तटिहुण जाल रम्यैः ।
देवेश दिव्य महिषीं धृत सिन्धु तोयैः
जीमूत रत्न कलशैर् अभिषिञ्चति द्यौः ॥२०

आविमौद्रमर दन्तिभिर् उद्यमानां
रत्नाकरेण रुचिरां रशना गुणेन ।
मातस्त्रिलोक जननीं वन मालिनीं त्वां
माया वराह महिषीम् अवयन्ति सन्तः ॥२१

निष्कण्टक प्रशम योग निषेवणीयां
छाया विशेष परिभूत समस्त तापाम् ।
स्वर्गा पर्वग सरणिं भवतीमुशन्ति
स्वच्छन्द सूकर वधूम् अधूत पङ्काम् ॥२२

गण्डोज्ज्वलां गहन कुन्तल दर्शनीयां
शैलस्तनीं तरल निर्झर लम्ब हाराम् ।
श्यामां स्वतस्त्रियुग सूकर गेहिनि त्वं
व्यक्तिं समुद्र वसनां उभयीं विभर्षि ॥२३

निः संशयैः निगम सीमनि विष्णु पत्नि

प्रव्यापितं भृगु मुखैर् मुनिभिः प्रतीतैः ।
पश्यन्त् यनन्यं परं धीं रसं संस्तुतेन
सन्तः समाधि नयनेन तवानु भावम् ॥२४

संचोदिता करुणया चतुरः पुमर्थान्
व्यातन्वती विविध मन्त्रं गणोपगीता ।
संचिन्त्यसे वसुमति स्थिर भक्ति बन्धैः
अन्तर् बहिश्च बहुधा प्रणिधान दक्षैः ॥२५

क्रीडा गृहीत कमलादि विशेषं चिह्नां
विश्राणिताभयं वरां वसुधे सभूतिम्
दौर्गत्यं दुर्विष विनाशं सुधा नदीं त्वां
संचिन्तयन् हि लभते धनदाधिकारान् ॥२६

उद्गेल कलमषं परम्परिताद् अमर्षात्
उत्तं सितेन हरिमङ्गलिना अप्यधृत्यम् ।
आकस्मिकोऽयमधिगम्य यति प्रजानाम्
अम्ब त्वदीयं करुणा परिणामं एव ॥२७

प्रत्येकम् अब्दं नियुतैर् अपि दुर्व्यपोहात्
प्राप्ते विपाकं समये जनितानुतापात् ।
नित्यापराधं निवहाच्चकितस्य जन्तोः
गन्तुं मुकुन्दं चरणौ शरणम् क्षमे त्वम् ॥२८

त्राणाभिसन्धिं सुभगोऽपि सदा मुकुन्दे
संसारं तत्र वहनेन विलम्बमाने ।
रक्षा विधौ तनुभृताम् अनघानुकम्पा
मातः स्वयं वितनुषे महतीमपेक्षाम् ॥२९

धर्मं दृहं सकलं दुष्कृतिं सार्वं भौमम्
आत्मानं भिज्ञम् अनुतापं लवोज्जितं माम् ।
वैतानं सूकरं पतेश्वरणारं विन्दे

Bhu stuti of Swami Desikan

सर्वं सहे ननु समर्पयितुम् क्षमा त्वम् ॥३०

तापत्र्यीं निरवधिं भवती दयाद्राःः

संसार धर्मं जनितां सपदि क्षिपन्तः ।

मातर् भजन्तु मधुरामृतं वर्षं मैत्रीं

माया वराहं दयिते मयि ते कटाक्षाः ॥३१

पत्युर् दक्षिणं पाणि पङ्कजं पुटे विन्यस्तं पादाम्बुजा

वामं पञ्चगं सार्वं भौमं सदृशं पर्यङ्ग्यन्ती भुजम् ।

पोत्रं स्पर्शं लसत् कपोलं फलका फुलारं विन्देक्षणा

सा मे पुष्ट्यतु मङ्गलान् यनुदिनं सर्वाणि सर्वं सहा ॥३२

अस्ये शाना जगत इति या श्रूयते विष्णुपत्नी

तस्याः स्तोत्रं विरचितमिदं वेङ्कटेशेन भक्त्या ।

श्रद्धा भक्ति प्रचय गुरुणा चेतसा संस्तुवानो

यद्यत् काम्यं सपदि लभते तत्र तत्र प्रतिष्ठाम् ॥३३

कवितार्किं सिंहाय कल्याणं गुणं शालिने ।

श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तं गुरवे नमः ।

Please send your comments and suggestions to R.Venkat